

Aduentus.

5

doloribus premit, periculo semper est proximum. *a pag. 2. ad pag. 3.*

Eiusdem, sermo 3. Ad hęc Epist. verba exponenda dies autem appropinquavit. *Abyclamus ergo opera tenebrarum: & induamus arma lucis, Rom. 13.* Postquam peccata opera esse tenebrarum afferuit; quia non perpetrantur nisi ab his qui sunt in tenebris & cœcitate mentis; tenebras & latibula querunt, propter cordis visus debilitatem, peccati erubescibilitē, & displicentiam; ducunt ad tenebras æternas. I. Duplici ratione peccata abiicienda probat, quia inutilis eorum est absconsio, & sunt si non abiiciuntur inseparabilia. II. Bona opera abundanter fieri desiderat, quia operiū multititudinem peccatorum, defendunt hominem tam in prælenti quam in futuro sæculo, ornant eum in anima potentiis, nobis fidem exhibent societatem, Hæc digna & fructuosa ad Christum nascientem & natum recipiendum præparatio. *a pag. 3. ad pag. 5.*

Eiusdem, Sermo 1. in Euang. sive in illud Matth. 21. *Dicite filie Sion ecce rex tuus venit vibi mansuetus.* Ex his verbis instruit prædicatores. Primo. Loquendum esse sive prædicandum & hodie à prædicatione non cessandum ut ritè sermone Dei Saluatoris Aduentus præueniatur. Secundo. Cui Euangelizandum sc. Filiæ Sion, hoc est Ecclesia militanti quæ filia est triumphans: Sive humilibus, qui specialiter humili regi dati sunt. Tertio Quid prædicandum, Aduentus sc. Saluatoris, quem Ecclesia in præsepio repræsentat, vt, à somno pigritia excitemur, de eius misericordia multime confidamus; attentes quia caro & frater noster est; de tanto beneficio gaudentes; vana mundi gaudia resoluamus; magnitudinem beneficij considerantes benefactori grati esse studeamus; ex honore à Deo nobis exhibito dignitatem humanæ naturæ pensantes, eam in honorare timemus. *a pag. 227 ad pag. 229.*

Eiusdem, Sermo 2. ex verbis de quibus supra, attendit I. Aduentus Christi propinquitatē sive veniat in carnem, sive in mentem, sive ad iudi-

cium, & ei occurrentum probat quantum ad primum de tanto beneficio gaudendo & gratias agendo: quantum ad secundum orando: quantum ad tertium in veritate & misericordia. II. eius sublimitatem, cùm sit rex gloria: Quare gloriosusci apparatus faciendus, locum gloriae prouidendo, Animum sive cor nostrum: Vestes gloriae assumendo quæ sunt spirituales: delicias gloriose præparando, eius, sc. Laudes. III. Christum alijs esse Saluatorem, alijs damnatorem. IV. Saluatorem eos fugere venientem, qui à prædicatione vel alijs vbi Deum inuenire possent declinant: Ab eo se abscondere eos qui peccata sua occultant illi nee confiteri volunt. *a pag. 220. ad pag. 231.*

B Eiusdem, Sermo 3. Præcedentia verba examinans I. vocat. Animam bonam, ex scripturis filiam principis, vt nobilitatem suam intelligat, & nobilitate generis contra morum ignobilitatem certet: Filiam Syon, vt faciem suam in speculo scripturæ saceræ videat, & quæ sint in ea sordes deprehendat: filiam Iuda, vt quod vidit in speculo per confessionem lauet Filiam Ierusalem, vt peccatoris & æternitatis pacem desideret. II. Animam peccatricem appellat, filiam Latronis, similem infernali illi latroni suspendio iam damnato: Filiam Edom, quæ peccati sanguine est inquinata: Filiam Babylonis, quæ non vult esse filia confessionis: Filiam Belial, quia sine ingo Christi volt esse, sine quo pax peccatoris vel requies non inuenitur. *à pag. 231. ad pag. 232.*

Eiusdem, Sermo 4. ex dictis superioriis, dicit tria spiritualiter homines præpare ad aduentum Saluatoris in mente. I. Puritatem, quia ille qui venturus est candor est lucis æternæ & candidam oportet esse animam in qua ipse sedere elegerit. II. Magnitudinem desiderij: libentiū enim aliquis declinat ad hospitium in quo credit aduentum suum desiderari: Hic notat septem esse peccatori necessaria ut Christi aduentum desideret, 1. vt cogiter quem reliquit; 2. quare Deum reliquit; 3. quid cum eo reliquerit; omne scilicet bo-